

Z historie hasičského sboru v Buku

6. října letošního roku (2025) vzpomínáme 100. výročí založení hasičského sboru v Buku.

Podívejme se trochu do jeho historie. Počátek zakládání hasičského sboru sahá v okolí do 80. let 19. století (r. 1882 - Milín, r. 1899 Stěžov). Jako platíci v SDH v Milíně v roce 1882 z Buku byl Fr. Kocourek z č. 15 a Jos. Štěpán z č. 11.

Založení sboru dobrovolných hasičů v Buku předcházela jednání od r. 1913, kdy 18. 12. t. r. na zasedání obecního zastupitelstva v Milíně je projednáván požadavek okresního výboru dobrovolných hasičů, aby z prostředků obce zdejší bylo Buku a Palivu, alespoň po jedné ruční stříkačce tzv. "Berlovce" zaopatřeno. Obecní zastupitelstvo požadavek ovšem zamítlo. Až v r. 1922, 31. srpna rozhodlo obecní zastupitelstvo, že stará stříkačka od hasičů z Milína se dá na Buk k panu Petru Kocourkovi čp. 15. To byl první úspěch k založení sboru.

14. ledna 1925 dosáhli místní hasiči schválení stanov sboru na zasedání obecního zastupitelstva v Milíně. A tím byla otevřena cesta k založení sboru a to dne 6. 10. 1925. V zápise z obecní rady v Milíně čteme: v Buku konětopském a zdejším jest zřízený společný hasičský sbor. Prvním předsedou se stal pan Matěj Bartoš z č. 13, druhým předsedou sboru se stal pan Petr Bučil. Prvním velitelem pan Richard Štěpán, druhým velitelem pan František Sirotek. Prvním jednatelem pan Frant. Ansl z č. 23, druhým jednatelem pan Alois Sobotka z č. 3. Členové pan Josef Kostínek, pan Bohumil Štěpán, pan Jan Sobotka, pan Jaroslav Vítek, pan Josef Vlasatý st. z č. 18, pan Václav Šplíchal z č. 22.

Cvičitелеm sboru se stal pan František Havelka z Jesenice, školení hasičského sboru konal bratr František Skočdopole z Milína.

23. února 1927 podal sbor žádost o dříví na kolnu a ležiště. A tak toho roku byla postavena hasičská zbrojnice, ležiště pak na palouku před čp. 2. Členem sboru dobrovolných hasičů v Konětopcích se stal Alois Bedřich z čp. 2.

V r. 1929 byla zakoupena nová stříkačka - Berlovka.

6. května 1929 byla podána žádost o darování dřeva na slavnostní brány pro veřejné cvičení sboru - byla zamítnuta, jen schválena žádost o příspěví k opravě sochy sv. Jana Nepomuckého k hasičským oslavám: 50 Kč.

19. května 1929 bylo provedeno první veřejné cvičení hasičského sboru a svěcení stříkačky. Dále byla provedena schůze technické komise hasičské. Předmětem jednání byl posudek o prvních veřejných cvičeních. Komise konstatovala, že cvičení pořadová, pochodová, žebříková, stříkačnická a taktická byla provedena velmi dobře.

Citují: Zápis z kroniky

Při slavnosti prvního veřejného cvičení a svěcení stříkačky dne 20. května 1929 poctili sbor SDH Buku následující vzácní příznivci a bratrské sbyry hasičské s heslem: „Dobré skutky konati jest nejkrásnějším cílem života“. Za hasičskou župu příbramskou č. 102: Karel Havlena, František Horych, Josef Řehka, Marie Váchová – kmotra stříkačky, Vladimír Čaloun, MUDr. Gustav Vácha, Anna Čalounová – matka stříkačky.

Následuje 31. pozdravných zápisů. Celkem se zúčastnilo 202 členů z 31. sborů z okolí. Z Buku 10 členů.

Činnost sboru byla velice bohatá: kromě zásahu při požárech, v r. 1930 pořádal velkolepý „výlet“ na obecní louce „Na Pastušině“, kde sehrál i divadelní představení.

4. 6. 1931 účast na svěcení motorové stříkačky v Milíně, 28. 6. 1931 na sjezdu v Lešeticích, 26. 6. 1932 na oslavě 50 let SDH v Milíně, 4. 6. 1933 – svěcení motorové stříkačky v Lešeticích, 17. 6. 1934 – 34. sjezd župy v Drsníku, v r. 1937 školení CPO, 6. 6. 1938 župní sjezd v Jablonné.

Roky 1939 – 1947:

Po okupaci nemohl sbor vyvíjet téměř žádnou činnost.

25. 5. 1941 se konala Hasičská škola v Milíně.

22. 6. 1942 – Okresním úřadem nařízeno zřízení protiletcké a protipožární ochrany.

29. 4. 1945 se jednotlivci podíleli na pomoci v Milíně po náletu.

V květnových dnech 1945 zahynuli 2 členové sboru – bratr Richard Štěpán (11. 5. 1945) a bratr Václav Šplíchal (10. 5. 1945) V r. 1947 byla provedena valná hromada a uctěna jejich památka.

Roky 1947 – 1958:

Od r. 1947 získal sbor nové členy:

Josef Vlasatý ml., Antonín Sirotek, Karel Žůček, Jiří Farář, Vojtěch Vošahlík, Vladimír Fiala, František Bučil.

12. 3. 1950 – okrsková škola v Radeticích.

Sbor však vyvíjel i bohatou kulturní činnost.

V r. 1950 sbor sehrál 2 divadla na Slivici. Všechna představení byla vyprodána.

V roce 1958 – došlo k reorganizaci sboru. Posléze se sbor rozešel. Veškeré povinnosti přešly na požární jednotu v Milíně, která nepřevzala členskou základnu. V roce 1967 se stali členy SDH v Jerusalémě Věra Vítková z č. 19 a Jaroslava Týlová z č. 25.

V roce 1973 byla odvezena ruční stříkačka z Buku do Milína. Touto smutnou událostí končí definitivně téměř padesátiletá historie hasičského sboru na Buku. Stříkačka zřejmě skončila ve šrotu v Milíně, čehož musíme velice litovat. Co říci na závěr? Sbor dobrovolných hasičů v Buku byl vždy nositelem veškerého dění a života této vesnice a jeho zrušením zanikl i veřejný život naší vesnice. Ty vesnice, v nichž sbory přežily zmiňované období, žijí do dnešních dnů a jejich historické sbory jim můžeme jen závidět.

Arnošt Vošahlík

Poznámka: První stříkačka z Buku, původně z Milína byla dána do SDH Palivo, později z Paliva odkoupena do SDH Zduchovice, kde je dodnes. V r. 2006 byla zapůjčena na 1. sjezd rodáků do Buku a zde ji mohli všichni vidět v činnosti při ukázce se členy SDH ze Zduchovic.

1964

JOSEF VLASATÝ Č. 18

ANT. JEDTEK Č. 1, VLAD. FIALA Č. 8

FR. ŽUCIL Č. 4.
+ MARIE ŽUCILOVÁ
+ MILADA ŽUCILOVÁ

K. FIALA, V POŘADÍ Č. 14

R. 1944

Reportáž psaná nikoli na oprátce, ale při skleničce dobrého vínka, aneb Jak jsme se po více než roce znovu vydali do Lednice

Píše se čtvrtek 11. září roku 2025, je brzké ráno, vstáváme lehce po 4 hodině, kdy je kolem nás tma tmoucí a na ulici kromě pekaře ani živáčka, zaklapneme naše kufříky a po obstarání nezbytných věcí v našich domácnostech se vypravujeme k odjezdu tam, kde je „Svět ešče v pořádku“ – citace prezidenta Svobodné republiky Kraví Hora (v obci Bořetice), do jihomoravské Lednice. Zde nás čeká pobyt pod hlavičkou STP MO Milín, na který pevnou rukou dohlíží paní Maruška Vondrášková. Někteří klienti již při cca 4hodinové cestě 300 km trvající zapomínají na zdravotní neduhy, které je trápí a ladí své hlasy do sopránu, aby ostatním účastníkům zájezdu přiblížili nádech atmosféry jižní Moravy. V Lednici srdečně vítá všech 41 účastníků pobytu personál lázeňského domu Perla. Budeme zde společně trávit 7 dní, do 17. září 2025.

Základní kámen lázeňského domu Perla byl položen v roce 2005 a lázně jako takové zde fungují již 18 let. Původně byly pobočkou lázní Hodonín, nyní již několik let fungují samostatně, pod hlavičkou města Lednice. Mohou se pyšnit jod-bromovou vodou, jejíž pramen vyvěrá nedaleko, blízko Apollonova chrámu. Ohlédneme-li se do dávné historie, bylo zde v krajině lednicko-valtické třetihorní moře. Ale dávní předci nám jeho historický odkaz předávají dodnes formou léčebné jod-bromové kúry a my a naše následující generace můžeme jen doufat, že přírodní zdroj je nevyčerpatelný a moravský pramen nikdy nevyschne.

Klienti STP v Lednici mohou zažít krásný rekondičně-rehabilitační program a na některé procedury (např. indickou masáž hlavy) budou mnozí jistě dlouho vzpomínat. Léčebná kúra má obohatit nejen tělo, ale i duši, proto se mnozí z nás rozhodli, že uctí památku slavného českého lékaře, nestora kardiologie, pana profesora Šamána. Je třeba regulovat v těle hladinu lipidového spektra (pro laiky vysvětlím = hladinu tuků), a tak v plné míře plnili odkaz pana profesora, aneb pro muže je vhodná konzumace 2x 2dcl kvalitního vína denně a pro ženu 1x 2dcl téhož moku. Část klientely tak nejen obohatila své chuťového pohárky, ale i znalosti, formou návštěvy mekky českého vinařství, města Valtice, kde měli všichni možnost navštívit Salón vín České republiky s ochutnávkou 100 nejlepších vín České republiky a také prohlídkou Chateau Valtice.

A samozřejmě jsme nezapomněli ani fyzicky, po dobrém jídle nebyl vždy jen kvalitní odpočinek a spánek, ale plnili jsme heslo: „Sportem ku zdraví“. A tak jsme provozovali pěší turistiku po blízkém okolí, plavali jsme v lázeňském bazénu přímo v objektu, kde jsme byli ubytovaní a procházky po okolí s převýšením 1m na 100 km byly naprosto samozřejmou součástí kardiotréninku. Měli jsme možnost křížem krážem zhlédnout zámecký park, chloubu místního LVA (= Lednicko-Valtický areál), kde je vysázeno více než 160 druhů stromů a dřevin, některé kousky pochází až z Ameriky. Nelze Lichtensteinům upřít snahu o tvorbu neskutečně krásného díla, ať už v podobě zámku, či parku, které právem náleží do zápisu památek UNESCO. Někteří své kroky směřovali k Minaretu, jiní k Janovu hradu či k Apollonově chrámu. A prakticky za rohem na konci lázeňské kolonády snad každý rekreant navštívil místní rozhlednu, ze které byly nádherné pohledy zejména při západu slunce.

A někteří z nás se na čas stali součástí lodních posádek při plavbě po řece Dyji, kterou doprovázel výklad sympatického pana kapitána. Ať už jsme pluli lodí Stanislav, či Anna Marie, vždy jsme objevovali zákoutí meandrů řeky Dyje. Viděli jsme volavky popelavé, divoké kachny, na hladině jinak celkem poklidné řeky se odrážela řada siluet ptáků či kola od vodních obyvatel pod hladinou řeky. Od 1. 7. 2025 zde na soutoku dvou ramen Dyje byla vyhlášena CHKO v pořadí 27. v České republice. Pro milovníky přírody byla plavba nezapomenutelným zážitkem.

Rádi bychom tímto článkem poděkovali za krásné chvíle, které jsme mohli strávit na jižní Moravě. Je jasné, že jsme v Lednici nebyli naposledy. Je mnoho věcí, které zde můžete zažít, mnoho míst, která můžete navštívit, a také je zde v kraji mnoho vinařů, kteří se starají o výrobu kvalitního moravského vína, které je třeba ochutnat, abychom byli ještě zdravější, jak hovoří pan profesor Šamánek.

Vážení přátelé, kamarádi, spolurekreanti či účastníci zájezdu, pevně věříme, že pobyt v nádherných takřka letních zářijových dnech ve Vás bude i díky společným zážitkům doznívat ještě dlouho.

Těšíme se na setkání zase někdy příště☺.

Katka a Martin (dva účastníci tohoto bezvadného pobytu)